

[Ministeren for kulturelle anliggender]

sationsmuligheder, hvis det skulle vise sig, at den kvantitative vurderingsmåde ikke skulle være hensigtsmæssig.

På biblioteksområdet er vi jo sådan stillet her i Danmark, at vi vel nok har ganske enestående faciliteter for børn. Takket være den – måske – tilfældighed, at vi i Danmark i 1931 gennemførte en mulighed for at oprette børnebiblioteker på skolerne i vore folkeskoler, er der vokset en tradition op for, at skolebibliotekerne ikke alene forsyner børnene med undervisningsmateriale, men også med fritidslæsning, og efterhånden som afgrænsningen mellem det, man tidligere opfattede som en skolebog, og det, der i almindelighed er en oplysende bog eller en underholdende bog for børn, i takt med at disse grænser er sløret, er vores skolebiblioteker et meget, meget væsentligt incitament med hensyn til at stimulere børns læsevæner. Og vi har da gode erfaringer for, at i de områder af landet, hvor der er velforsynede skolebiblioteker, er brugen af folkebibliotekernes børneafdelinger større end i de områder, hvor der ikke er tilsvarende gode muligheder i skolebibliotekerne.

Det vil altså sige, at vi meget langt fra har nået et mætningspunkt, men stadig er i den gode fase, hvor stimulation virker udviklende. Det er en af grundene til, at jeg i bibliotekslovforslaget også stiller forslag om, at i de kommuner, hvor der kun er deltidsbetjening, skal der indføres betjening med faguddannet personale, og jeg mener, at dette i særlig grad er væsentligt for, at også børnenes behov bliver tilgodeset.

Børne- og ungdomslitteratur er jo et væsentligt område også i andre aspekter end i bibliotekssammenhængen, og jeg deler det synspunkt, at den danske bog, både børnebogen og voksenbogen, naturligvis som så mange andre ting er, om end man ikke kan tale om krise endnu, så i vanskeligheder, idet der har vist sig nedadgående tendenser med hensyn til variationen og omfanget af nye udgivelser.

Vi må beskytte den danske børnebog. Det er uhyggeligt meget billigere at udgive oversatte børnebøger, fordi billedmaterialet allerede er produceret, så det er helt afgørende for børns udvikling, at vi værner om den danske børnebog og derved giver børnene de forestillinger og de fornemmelser, som er led

i deres egen kulturs udvikling, og det kan kun gøres ved at støtte den danske børnebog.

Det forholder sig jo også sådan, at den offentlige støtte til den danske børnebog er stor, idet 80 pct. af danske børnebøger indkøbes af det offentlige til brug i institutioner.

Jeg ved, at kulturministeriets bogudvalg, som meget snart skal afgive sin afsluttede betænkning, er opmærksom på problemet, og at et af de forslag, der kommer fra udvalget, netop vil gå ud på, at vi skal etablere selektive støtteordninger for den danske børne- og ungdomslitteratur.

Et par ord om forslaget om børns adgang til filmværksteder. Efter min opfattelse er etableringen af ytringsmuligheder for børn et meget spændende område, og jeg kunne meget vel forestille mig, at børn har et mere uimponeret forhold end mange voksne til en kreativ anvendelse af den teknologi, der hænger sammen med at bruge film, video og fjernsyn. Der er intet, der forhindrer børneprojekter adgang til vore filmværksteder, og jeg kan oplyse, at i den betænkning, som lige nu er afgivet af filmlovudvalget, siges der om filmværksteder i almindelighed, at der må nytænkning til på det lokale plan, og en nytænkning med den konsekvens, at børn får adgang til at eksperimenterer, forekommer mig fuldstændig realistisk.

Børns adgang til andre former for at udtrykke sig og bruge informations- og oplevelsesformidling på basis af nye medier er også mulig i bibliotekerne, hvis materialesamlinger bliver stadig mere alsidige, så børn kan arbejde både med skrift, med lyd og med billeder som et naturligt led i deres besøg i biblioteket.

Den forsøgsordning med lokalradio og -TV, som i øjeblikket er i sin sidste forberedende fase, bygger også på ønsket om alsidighed. Dersom det skulle ske – jeg kan ikke vide det, for jeg har ikke undersøgt det, og det kan ske endnu – at en børneprojektgruppe ville søge sendetilladelse, er jeg overbevist om, at den side vil blive alvorligt overvejet af det udvalg, der skal meddele sendetilladelser.

Forslaget omtaler også børneavisen, og jeg kan gøre opmærksom på, at vi i kulturministeriet sammen med undervisningsministeriet og socialministeriet i tre år har støttet børneavisen. Vi finder, at det er overordentlig væsentligt, at der kommer en avis frem med stof, som er seriøst, og som er egnet for stør-